

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **V. H.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2018, č. j. KUKHK-24540/DS/2018/Er, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 10. 2018, č. j. 30 A 107/2018 - 54,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Městský úřad Trutnov žalobci oznámil dne 2. 3. 2018, že opakovaným porušením povinností stanovených zákonem č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) dosáhl ke dni 28. 2. 2018 celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení. Současně sdělil, že uplynutím pěti pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo toto oznámení doručeno, pozbývá dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu řídičské oprávnění a je povinen odevzdat řídičský průkaz příslušnému správnímu orgánu.

[2] Proti provedení záznamu bodů podal žalobce námitky, které zamítl jako nedůvodné. Odvolání žalobce ze dne 10. 6. 2018 žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 13. 8. 2018, č. j. KUKHK-24540/DS/2018/Er.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích žalobu. V ní uvedl, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Dále poukázal na tři konkrétní rozhodnutí správních orgánů druhého stupně, ze kterých vyvozuje, že je běžnou praxí správních orgánů druhého stupně přezkoumávat rozhodnutí o uložení pokuty z hlediska způsobilosti k provedení záznamu bodů. Tato praxe dle žalobce zakládá jeho legitimní očekávání, že dojde ke stejnému přezkumu i v jeho věci. Žalobce dále namítl nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů v registru řidičů, konkrétně pokutových bloků ze dne 28. 2. 2018 a ze dne 7. 5. 2015. Jím vytyká nečitelnost, nepřesnost či zkratkovitost uvedených údajů. Dospívá k závěru, že pokutové bloky nejsou dostatečně konkrétní a individualizované.

[4] Krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl. Úvodem připomněl, že správní orgány postupovaly v souladu s běžnou praxí a detailně posoudily, zda každý jednotlivý podklad je způsobilý pro provedení záznamu bodů v registru řidičů. Dále konstatoval, že některá rozhodnutí správních orgánů, na něž žalobce odkazuje, nebyla přílohou odvolání. Nadto jsou námítky legitimního očekávání a běžné správní praxe toliko obecné povahy.

[5] V další části rozsudku krajský soud obšírně shrnul judikaturu správních soudů vztahující se k posuzování podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. Její závěry vztáhl na nyní projednávanou věc a dospěl k tomu, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jak, kým a jaký přestupek byl spáchán. Žalobci se tak nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[6] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že v žalobě namítal a stále namítá, že žalovaný pomínil předložená rozhodnutí správních orgánů, např. Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014. Správní orgán rozhodl v rozporu se zásadou legitimního očekávání, neboť ignoroval ustálenou praxi správních orgánů, kterou lze dovodit z nejméně tří žalobcem doložených rozhodnutí správních orgánů. Dále správní orgán pochybil v tom, že nezdůvodnil, proč není žalobcem prezentovanou ustálenou správní praxí vázán. Je nemyslitelné, aby soud rozhodující o žalobě zcela převzal chybný názor žalovaného, protože stěžovatel ve shora vytykaném spatruje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[8] Stěžovatel dále v odvolání a žalobě napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místě spáchání přestupku a době jeho spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Stěžovatel nesouhlasí s argumentem, že svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, jak uvádí odvolací správní orgán. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.

[9] V návazné části kasační stížnosti stěžovatel nesouhlasí se způsobilostí pro provedení záznamu v registru řidičů dvou konkrétních pokutových bloků.

[10] V pokutovém bloku vydaném dne 28. 2. 2018 stěžovatel postrádá dostatečně zjištěnou osobu přestupce; přesné určení doby a místa spáchání přestupku; konkrétní právní kvalifikaci jednání; povahu zavinění (zda šlo o jednání nedbalostní či úmyslné); úplný údaj o výši sankce; dostatečnou identifikaci místa vydání rozhodnutí a úřední osoby; dostatečně zřetelný podpis přestupce. Pokutový blok vydaný dne 7. 5. 2015 dle stěžovatele trpí obdobnými vadami.

[11] Stěžovatel závěrem navrhl zrušit rozsudek krajského soudu a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se plně ztotožňuje s rozsudkem krajského soudu.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[13] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda v daném případě došlo ke splnění podmínek řízení o kasační stížnosti. Ověřil, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti (§ 102 s. ř. s.). V kasační stížnosti, kterou podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), uplatňuje přípustné důvody a v řízení je řádně zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Soud proto posoudil kasační stížnost v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížnostními důvody. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] Soud úvodem upozorňuje, že přezkoumává především rozhodnutí a postup krajského soudu, stěžovatel je proto v kasační stížnosti povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí krajského soudu (srov. např. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, bod 12, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351, bod 140). Stěžovatel však v kasační stížnosti ve velké míře pouze opakuje svoje námitky uplatněné v odvolacím řízení před žalovaným a v žalobě. Tyto námitky však již byly vypořádány krajským soudem, s jehož závěry stěžovatel nijak nepolemizuje, toliko uvádí, že závěr krajského soudu je chybný.

[16] Se vznesenou námitkou mylného názoru krajského soudu se nelze ztotožnit. Krajský soud přesvědčivě odpověděl na všechny žalobcovy námitky, přičemž je správně neshledal důvodnými. K obecným principům přezkumu merita věci odkázal mimo jiné na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39. Na tento rozsudek ostatně odkazoval v žalobě i sám stěžovatel.

[17] Soud v tomto rozsudku uvedl, že: *„při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“*

[18] Stěžovatelem zmíněné pokutové bloky obsahují následující údaje: V. H., rok narození, adresa místa pobytu a ověření totožnosti. Následuje přestupkové jednání popsané takto:

- 11:01 hod., Býšův č. p. X, 11/298, X, FLAT, § 18 /4z. č. 361/2000 Sb., rychlost v obci, 50/67/64 km/h, 28. 2. 2018.
- 10:39 h., 7. 5. 2015, Úpice, ul. Regnerova, § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., 64 km/h v úseku 50 km/h, +/- 3 km/h = 61 km/h, Škoda Yeti, RZV – X.

[19] Každý pokutový blok dále obsahuje vyplněné pole, s ustanovením, dle něhož byla pokuta uložena, ve kterém je vždy specifikováno písmeno a odstavec § 125c zákona č. 361/2000 Sb.; výši pokuty slovy i číslem; místo, den, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby; datum a podpis přestupce, tedy stěžovatele. Pokutové bloky také obsahují místo, kde je možné uloženou pokutu uhradit, a poučení.

[20] Takto vyplněné bloky je nutné považovat za zcela souladné s výše nastíněnými judikturními kritérii, neboť je z každého z nich jasně seznatelné, kdy a kde byl spáchán přestupek, jaká osoba jej spáchala, skutek je popsán dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, a nechybí ani právní kvalifikace porušené právní povinnosti a ustanovení, dle kterého byla pokuta uložena, jakož i další údaje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2018, č. j. 1 As 138/2018 - 47). Námitky stěžovatele v tomto směru proto nejsou důvodné a pokutové bloky jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (stěžovatele).

[21] K námitce legitimního očekávání soud doplňuje, že žalovaný v nyní projednávané věci, stejně jako Krajský úřad Moravskoslezského kraje v rozhodnutích, které stěžovatel přiložil k žalobě, zkoumal k námitce podklady (pokutové bloky) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů do registru řidičů, tj. zda obsahují všechny potřebné informace potřebné k jednoznačné identifikaci přestupku. Pouze z důvodu, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje shledal v předložených věcech některé bloky nezpůsobilými, však stěžovateli neplyne právo na to, aby v jeho případě bylo rozhodnuto stejně (srov. rozsudek ze dne 26. 4. 2018, č. j. 7 As 123/2018 - 35). Jednalo se totiž o dvě skutkově zcela odlišné situace. Vady pokutových bloků, které přezkoumávaly správní orgány ostatních krajských úřadů, na které odkazuje stěžovatel, dosahovaly intenzity nezákonnosti (zcela chyběla právní kvalifikace přestupku; z popisu nebylo zjevné, čeho se přestupce měl dopustit apod.). V nyní projednávané věci však k takovým vadám (pochybením správního orgánu) nedošlo, přičemž pokutové bloky vyhovují kritériím stanoveným zákonem. Závěry krajských úřadů o nezpůsobilosti některých pokutových bloků jsou proto pro daný případ zcela nerozhodné.

[22] Poslední kasační námitka stran pouze omezené míry znalosti práva byla poprvé uplatněna až v kasační stížnosti, proto ji soud v souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. vyhodnotil jako nepřipustnou.

IV. Závěr a náklady řízení

[23] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[24] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi

právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu